

30 Απριλίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΦΕΙΔΙΑΣ Κ. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5159).

Δίκαιον αποδείξεως — Πραγματική μαρτυρία — Αποτελεί γνώμονα για κρίση της αξιοπιστίας των μαρτύρων και οδηγό για τον έλεγχο των λεπτομερειών της μαρτυρίας.

Αμέλεια — Το καθήκον για επιμέλεια κρίνεται απρόσωπα — Το θέμα αποφασίζεται με βάση την αντικειμενική θεώρηση των γεγονότων. 5

Το όχημα, που οδηγούσε ο εφεσείων, συνεκρούσθη με το εξ αντιθέτου κατευθύνσεως ερχόμενο όχημα του πρώην συγκατηγορουμένου του εφεσεϊόντος επί επικινδύνου καμπής μάλλον στενού δρόμου. Ούτε ο ένας ούτε ο άλλος οδηγός κρατούσε αρχικά εξ ολοκλήρου την αριστερή πλευρά εκ της αντιστοίχου κατευθύνσεως. Ο πρώην συγκατηγορούμενος του εφεσεϊόντος είχε κατορθώσει να σταματήσει το όχημά του διαγωνίως της οδού προ της συγκρούσεως. Ο εφεσείων δεν κατώρθωσε να σταματήσει και προσέκρουσε στο δεξιό οπίσθιο άκρο του αυτοκινήτου του πρώην συγκατηγορουμένου του. Ο πρωτόδικος Δικαστής κατεδίκασε τον εφεσεϊόντα, αφού βρήκε ότι οδηγούσε με ανασφαλή υπό τις περιστάσεις ταχύτητα και παρέλειψε να χρησιμοποιήσει την τροχοπέδη του. Ενόψει και της πραγματικής μαρτυρίας, που εταυτίζετο με την εκδοχή του εν λόγω συγκατηγορουμένου του εφεσεϊόντος, η έφεση απορρίφθηκε. 10 15 20

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Βίττη v. Αστυνομίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 30.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

Έφεση εναντίον καταδίκης από τον Φειδία Κ. Θεοφάνους ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 13 Ιουνίου, 1989 από 25

το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5637/88) στην κατηγορία για αμελή οδήγηση κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου, 1972 (Νόμος 86/72) και καταδικάστηκε από τον Επαρχιακό Δικαστή Μιλτιάδους σε πρόστιμο £20.-.

Ε. Νικολαΐδου (κα), για Π. Σιβιτανίδη, για τον εφεσεϊόντα.

10 *Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.*

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΠΙΚΗΣ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Κατζητσαγγάρης.

15 Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της καταδίκης του εφεσεϊόντα για αμελή οδήγηση. Ο εφεσεϊών ήταν κατηγορούμενος 2 στην ποινική υπόθεση 5637/88 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου. Συγκατηγορούμενός του ήταν ο Βλαδίμηρος Ονησίλου, από τη Λεμεσό, με την ίδια κατηγορία.

20 Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως εξής: Στις 2.4.1988 στο Κιδάσι της Επαρχίας Πάφου, ο εφεσεϊών οδηγούσε το ιδιωτικό αυτοκίνητο ΚΔ 222 με κατεύθυνση από Πάφο προς Άγιο Νικόλαο, ο δε κατηγορούμενος 1 οδηγούσε το τουριστικό λεωφορείο με αριθμό εγγραφής TSY63 στον κύριο δρόμο Αγίου Νικολάου με κατεύθυνση 25 την Πάφο. Σε κάποια καμπή της ελικοειδούς αυτής οδικής αρτηρίας όπου ο δρόμος καθίσταται πολύ στενός και εξαιρετικά επικίνδυνος συγκρούστηκαν τα δύο αυτοκίνητα κάτω από συνθήκες που κρίθηκαν ότι συνιστούσαν αμέλεια εκ μέρους και των δύο οδηγών.

30 Το πρωτόδικο δικαστήριο αφού άκουσε τη μαρτυρία κατάληξε στο συμπέρασμα ότι και οι δύο οδηγοί ήσαν ένοχοι για αμελές οδήγημα και έκαμε τα ακόλουθα ευρήματα:

"Από τη μαρτυρία ως την έχω δεχθεί ευρίσκω ότι

την 2.4.88 ο πρώτος κατηγορούμενος οδηγούσε το τουριστικό λεωφορείο με αριθμό εγγραφής TSY63 στον κύριο δρόμο Αγ. Νικολάου με κατεύθυνση την Πάφο ενώ ο δεύτερος κατηγορούμενος οδηγούσε το ιδιωτικό σαλούν αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής KD 222 εξ 5 αντιθέτου κατευθύνσεως ήτοι από Πάφον προς Αγ. Νικόλαον. Ο εν λόγω δρόμος είναι πολύ στενός είναι συνέχεια γεμάτος κούρβες και στροφές και στις δυο κατευθύνσεις και πολύ επικίνδυνος.

Ο πρώτος κατηγορούμενος εις ένα σημείο του εν 10 λόγω δρόμου παρά το χωριό Κιδάσι οδηγώντας το άνω λεωφορείο επί της ασφάλτου και ελαφρώς προς τα δεξιά εν σχέσει με την πορεία του ενώ εισήρχετο σε μια απότομη δεξιά στροφή αντελήφθηκε σε αρκετή απόστα- 15 ση γύρω στα 100 περίπου πόδια να έρχεται εξ αντιθέτου κατευθύνσεως το σαλούν όχημα KD 222 με οδηγό τον δεύτερο κατηγορούμενο ο οποίος οδηγούσε το άνω όχημά του επί της ασφάλτου και ελαφρώς προς τα δεξιά εν σχέσει με την πορεία του.

Ο πρώτος κατηγορούμενος τότε αφού χρησιμοποιή- 20 σε έγκαιρα τα φρένα του λεωφορείου του κατώρθωσε να το ακινητοποιήσει, ως τούτο βρέθηκε υπό του Μ.Κ.1, στην σκηνή, με το εμπρόσθιο αριστερό άκρο να είναι επί του αριστερού παγκέτου ενώ το οπίσθιο δεξιό του μέρος να είναι επί του δεξιού άκρου της ασφάλτου. 25

Ο δεύτερος κατηγορούμενος όμως παρέλειψε να χρησιμοποιήσει τα φρένα του αυτοκινήτου του εγκαί- 30 ρως, παρά τις προειδοποιήσεις της Μ.Κ.4 Κλεοπάτρας Φειδία, σύζυγου του η οποία ταξίδευε μαζί του στην πρώτη θέση του αυτοκινήτου του, με αποτέλεσμα να συγκρουσθεί βίαια και μετωπικά επί του δεξιού εμπρό- 30 σθιου άκρου του σταματημένου λεωφορείου εις το σημείο Χ."

Ο πρωτόδικος Δικαστής αφού αναφέρθηκε σε διάφο- 35 ρες νομικές αυθεντίες κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

5 "Α. Αμφότεροι οι κατηγορούμενοι οδηγούσαν και παρέλειψαν ως είχαν υποχρέωση να κρατούν την τελείως αριστερή πλευρά του δρόμου ενώ εισέρχοντο σε μια δεξιά, όσον αφορά τον πρώτο κατηγορούμενο και αριστερά όσον αφορά τον δεύτερο κατηγορούμενο κλειστή στροφή εν σχέσει με την πορεία τους.

B. Ο δεύτερος κατηγορούμενος -

(I) Οδηγούσε κατά τέτοιο τρόπο και/ή με τέτοια ταχύτητα που ήτο ανασφαλής υπό τας περιστάσεις.

10 (II) Παρέλειψε να χρησιμοποιήσει τα φρένα του αυτοκινήτου του εγκαίρως για να αποφύγει την άνω σύγκρουση."

15 Είναι η εισήγηση της δικηγόρου του εφεσείοντα ότι η καταδίκη του πελάτη της δεν ήτο δικαιολογημένη και τα ευρήματα του Δικαστηρίου δεν είχαν στηριχθεί στη μαρτυρία που δόθηκε. Ένα από τα επιχειρήματα της δικηγόρου του εφεσείοντα είναι ότι ο πρωτόδικος δικαστής στηρίχθηκε στη μαρτυρία της συζύγου του εφεσείοντα Μ.Κ.4 Κλεοπάτρας Φειδία που φαίνεται να τον είχε προειδοποιήσει σε προγενέστερο στάδιο να ελαττώσει την ταχύτητα του.

25 Όπως έχει αναφέρει ο Δικαστής κ. Πιχής στην υπόθεση *Κυριάκου Βίττη ν. Αστυνομίας*, (1990) 2 Α.Α.Δ. 30 στη σελ 39 "Η εκπλήρωση του καθήκοντος για επιμέλεια κρίνεται απρόσωπα και το θέμα αποφασίζεται με βάση την αντικειμενική θεώρηση των γεγονότων."

30 Με βάση τη μαρτυρία το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε ότι ο εφεσείων - κατηγορούμενος 2 στις 2.4.88 οδηγούσε το αυτοκίνητο του ΚΔ 222 επί της ασφάλτου με κατεύθυνση ελαφρώς προς τα δεξιά εν σχέσει με την πορεία του. Ο πρώτος κατηγορούμενος χρησιμοποίησε έγκαιρα τα φρένα του και ακινητοποίησε το λεωφορείο αλλά ο εφεσείων - δεύτερος κατηγορούμενος, παρέλειψε να χρησιμοποιήσει τα φρένα του εγκαίρως με αποτέλεσμα να συγκρουστεί

βίαια και μετωπικά επί του δεξιού εμπρόσθιου άκρου του σταματημένου λεωφορείου επί του σημείου Χ.

Είναι καθαρό ότι κρίνοντας αντικειμενικά τα γεγονότα ο εφεσείων σύμφωνα με τα ευρήματα του πρωτόδικου δικαστηρίου οδηγούσε το αυτοκίνητό του με ταχύτητα που ήτο υπερβολική υπό τις περιστάσεις και προσέγγισε την επικίνδυνη στροφή με τρόπο ανασφαλή για τον εαυτό του και τους άλλους. Εν σχέσει με το εύρημα του πρωτόδικου δικαστηρίου για τη μαρτυρία της συζύγου του όσον αφορά τον χρόνο που φρενάρισε αυτό δεν έχει καθοριστική σημασία. 5 10

Παρόλο ότι το εύρημα του δικαστηρίου για την ταχύτητα του εφεσείοντα δεν είναι αφ' εαυτού του καθοριστικό για την ύπαρξη αμέλειας στην προκείμενη περίπτωση, ο εφεσείων προσέγγισε την καμπή όπως έχουμε ήδη αναφέρει πιο πάνω με ταχύτητα που δεν του άφηνε λογικό περιθώριο να αντιδράσει και να αντιμετωπίσει τους προβλεπτούς κινδύνους. Το πρωτόδικο δικαστήριο μετά από προσεκτική συνεκτίμηση της προφορικής μαρτυρίας και των συμπερασμάτων που μπορούσε να εξαχθούν από την πραγματική μαρτυρία απέρριψε την εκδοχή του εφεσείοντα. Η πραγματική μαρτυρία ταυτιζόταν με την εκδοχή του πρώτου κατηγορουμένου και την δέχθηκε ως ορθή. Η σημασία της πραγματικής μαρτυρίας έχει επισημανθεί σε πολλές αποφάσεις. Όπως έχει υποδειχθεί αποτελεί γνώμονα για την κρίση της αξιοπιστίας των μαρτύρων και οδηγό για τον έλεγχο των λεπτομερειών της μαρτυρίας. 15 20 25

Έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η μαρτυρία εξετάστηκε πολύ προσεκτικά από το πρωτόδικο Δικαστήριο και κατά τη γνώμη μας δεν έχει προβληθεί κανένας λόγος που να δικαιολογεί την επέμβασή μας με την πρωτόδικη απόφαση. 30

Η έφεση απορρίπτεται.